

لنگشهای با پیشرفت آهسته:

1) فورشه یا درماتیت بین انگشتی (Fourchet)

درماتیت بین انگشتی در اثر دو عامل عفونی
باکترئیدوس نودوزوس (که اختصاصی است) و **فوزوباکتریوم**
نکروفوروم اتفاق می افتد.

این بیماری دارای سه مرحله می باشد:
الف) اولین مرحله (که اغلب مخفی است) در این
مرحله از پوست بین انگشتی ترشحات بدبو خارج می شود و
پوست تغییر رنگ می دهد و خاکستری رنگ می شود

ب) دومین مرحله با توسعه درماتیت به پاشنها
مشخص می شود
در این مرحله قسمت های سخت و شاخی سیاه رنگ می-
شوند و چهره ساییده شده به خود می گیرند و شیارهایی
به صورت عدد 7 در این نواحی دیده می شود. پوست کمی
گرم شده و حجم انگشتهای خلفی خارجی افزایش می یابد و
لنگش اغلب غیر واضح است.

ج) در سومین مرحله، عفونت کف سم مخصوصاً در پاها
خلفی اتفاق می افتد.
در این مرحله قسمت شاخی از قسمت داخلی جدا شده و
خط سفید باز می شود و اولسرها و جوانه های گوشتی که
اصطلاحاً به آن **گیلاس (Cerise)** می گویند آشکار می شود که
این زمان لنگش شدید است.

پیشگیری:

از جمله عوامل مساعد کننده می‌توان به رطوبت زمین در ساختمانها و چراگاهها اشاره نمود که رشد فوزوباکتریوم نکروفوروم و سپس عمل باکترئیدس نودوزوس را تسریع می‌کند در نتیجه اولین اقدام جهت پیشگیری، از بین بردن رطوبت بستر بوسیله افزایش مقدار کاه (4/5 کیلو برای هر گاو در روز) می‌باشد. تنها اقدام موثر در محدود کردن توسعه عفونت در گله، حمام دادن گاوان و استفاده از حوضچه‌های ضد عفونی می‌باشد. به این منظور دامها را یک یا دوبار در سال می‌بایست مورد معاینه قرار داد و موارد مشاهده شده را درمان نمود.

درمان :

اگر بیماری را تا مرحله دوم تشخیص دهیم درمان سریعتر و آسانتر است و لی در مرحله سوم طولانی‌تر می‌باشد و ممکن است چندین هفته طول بکشد. در زمان آرتریت پا، کشتار معمولاً بهترین اقدام می‌باشد.

درمان شامل اصلاح و تمیز کردن پا در تمام قسمت‌های شاخی سیاه و جدا شده و از بین بردن تمام قسمت‌های نکروزه و عبور حیوانات از حوضچه‌های ضد عفونی (بجز در مورد زخمهای باز یا جوانه‌های گوشتی) می‌باشد.

2) درماتیت انگشتی (Digital Dermatitis)

احتمالاً منشا درماتیت انگشتی، باکتریها می‌باشند زیرا به نظر این عارضه مسری است و اغلب با فورشه همراه می‌باشد.

درماتیت انگشتی به وسیله یک یا دو جراحی دایره-ای شکل (به اندازه 15 - 5 میلی‌متر) که به صورت یک برجستگی با حاشیه‌های سفید رنگ محسوس شده و در مرکز باز می‌باشد و با چهره گرانولو روی پوست تاج سم و بخلق مشخص می‌شود.

این جراحات در مقابل فشار حساسند و موجب لنگش غیر واضح می‌شوند و هنگامی که به زیر قسمت شاخی توصیه یابند، وخیم می‌شوند.

جهت درمان درماتیت انگشتی می‌توان از پاشیدن خلوطی از اکسی‌تتراسیکلین و ویوله دوژانسیان به مدت 3-4 روز پی در پی در محل جراحی و حمام دادن پاها مبتلا در محلول فرمل 5 درصد، سه بار و به فواصل هر 48 ساعت، استفاده نمود.

3) پرخونی مزمن سم یا فوریور (Chronic Laminitis):

فوریور، تورم بافت‌های زنده پا (پودودرم) است که در نتیجه سموم ایجاد می‌شود.

این سموم به دنبال اختلالات متابولیکی مانند اسیدوز یا متعاقب عفونتهایی مانند متریتها و اورام پستانی تولید می‌شوند در نتیجه این عارضه بیشتر در گاوان شیروار دیده می‌شود.

این جراحات در گاوان شیروار عبارت است از دراز شدن، پهن شدن، مدور شدن و بلند شدن قسمت قدامی

دیواره ها (Pince) ، خونریزی های کف سم ، زرد - خاکستری رنگ شدن قسمت شاخی سم و باز شدن و جدا شدن خط سفید. به مرور زمان، عوارض (به صورت اولسر تیپیک کف سم) باعث آشکار شدن جوانه های گوشتی (گیلاس) می شوند. در ابتدا راه رفتن خشک است و به محض وقوع اولسراسیون لنگش شدیدتر می شود. فوربور به حالت مزمن باقی می ماند یا در اشکال خفیفتر به بهبودی می انجامد. اولسر ممکن است عوارضی مانند عفونت عمیق پا به همراه نکروز سومین بند انگشت و یا تورم مفصل چرکی پا را در پی داشته باشد. در بیشتر موارد، انگشتان خلفی خارجی مبتلا می شوند. تغییر ناگهانی رژیم دوره خشکی به رژیم دوره شیرواری (با انرژی بسیار بالا) و زمینهای سفت و سخت از جمله مهمترین فاکتورهای مساعد کننده جهت بروز بیماری می باشند.

پیشگیری و درمان:

پیشگیری از فوربور مزمن گاوهای شیروار (بویژه در گاوان جوان و بعد از زایش)، جلوگیری از بوجود آمدن اسیدوز بوسیله افزایش میزان کنسانتره در جیره است. افزودن 200 گرم بی کربنات سدیم به جیره غذایی گاوان با تولید بالا به مدت 15 روز بعد از زایمان می توان مفید باشد. همچنین زمین نرم، صاف نیز یکی از مهمترین عوامل پیشگیری می باشد. تنها راه درمان در فرم فوربور مزمن اصلاح سم می باشد.

فرم دیگر فوربور در گاوهای گوشتی می‌باشد که در اثر تغییر غذای ناگهانی همراه با ناکافی بودن فیبر جیره بوجود می‌آید.

توزیع نامنظم کنسانتره، خستگی و کوفتگی زیاد به دنبال زد و خورد دامها یا تحریکهای مختلف نیز می‌تواند از جمله عوامل بوجود آورنده این حالت باشد. پرخونی سم در هنگام راه رفتن (که خشک نیز می‌باشد کاملاً) مشخص می‌باشد. گاهی قسمت خلفی سم متورم و قرمز است و **ژاره** متورم است. بلیم‌ها در چهار دست و پا مشاهده می‌شوند. خونریزی خط سفید متعاقب بازشدن آن، جراحاتی هستند که بیشتر اتفاق می‌افتند و منشا آنها عفونت پا می‌باشد.

در فوربور گاوهای گوشتی برخلاف نوع گاوهای شیری واری آن، تغییر شکل انگشتها رخ می‌دهد. در فوربور گاوهای گوشتی لنگش در ابتدا واضح نیست ولی پس از عفونت تاج و پاشنه، واضح و مشخص می‌شود.

پیشگیری:

جهت پیشگیری می‌توان از اصلاح مرتب سم، افزودن کاه (به میزان 4/5 کیلوگرم در روز برای هر گاو) و افزودن 150 گرم بی‌کربنات سدیم به جیره غذایی استفاده نمود.

درمان:

جهت درمان می‌توان از کورتیکوئیدها و آنتی بیوتیکها مانند اکسی‌تتراسیکلینها به مدت یک هفته و از راه تزریق عضلانی استفاده نمود.

همچنین می‌بایست به اصلاح سم معیوب پرداخت و تا حد امکان از حرکت دادن حیوان جلوگیری نمود.

(4) اولسرتیپیک کف سم:

اولسر تیپیک کف سم یا گیلان (Cerise) به علت موضعی شدن اختصاصی اولسر در حد مابین کف سم و پاشنه انگشت خلفی خارجی (به اندازه 3 تا 6 میلی متر) اتفاق می‌افتد که معمولاً همراه با فوربور مزمن دوپای خلفی است. در وسط اولسر، جوانه‌های پودودرم به وجود می‌آیند که به آن گیلان یا Cerise می‌گویند. این ابتلا باعث لنگش متوسط به مدت 3 تا 4 هفته می‌شود که در صورت عدم درمان، ممکن است عوارض عفونی نکروز سومین بند انگشت به دنبال آن اتفاق بیافتد. جهت درمان می‌بایست جوانه‌ها را برداشت و قسمت شاخی اطراف اولسر را تا حد امکان نازک کرد. در نتیجه بهترین کار اصلاح فونکسیونل سم است.

(5) اورام مفصل (Arthritis):

آرتریتها عبارتند از اورام دردناک مفاصل که باعث اختلالات عمومی مانند تب و از دست دادن اشتها می‌شوند. لنگش، بسیار برجسته و راه رفتن مشکل است. لاغری عضلانی اندامهای مبتلا سریع می‌باشند. آرتریتها می‌تواند دارای منشا ضربه‌ای باشند (مانند زخم و گزش) و یا مربوط به عفونت ثانویه (در بیشتر موارد) باشد که چندین مفصل را درگیر می‌کند. به این حالت **پلی آرتریت** می‌گویند.

در گوساله‌ها آرتریت‌ها بیشتر متعاقب عفونت ناف و در بالغین به دنبال بیماری‌های پا و تارسیت‌ها و گاهی در اثر اورام پستانی و رحمی و عفونتهای ریوی (مخصوصاً در اثر مایکوپلاسما) اتفاق می‌افتند.

جهت درمان اورام مفصلی می‌توان از آنتی بیوتیک تراپی مانند اکسیتتراسیکلین به صورت عضلانی به مدت 5 روز استفاده کرد.